

T-104/02. sz. ügy

Société française de transports Gondrand Frères SA kontra az Európai Közösségek Bizottsága

„Behozatali vámok elengedése — 3319/94/EK rendelet 1. cikkének (3) bekezdése —
A »különleges helyzet« fogalma a 2454/93/EGK rendelet 905. cikkének értelmében
— Lengyelországból származó karbamid és ammónium-nitrát-oldat keverékének
behozatalára kivetett dömpingellenes vám — Közvetlenül az
importőrnek történő számlázás”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (kibővített ötödik tanács), 2004. szeptember 21. . . II - 3214

Az ítélet összefoglalása

1. *Az Európai Közösségek saját forrásai — Behozatali vagy kiviteli vámok visszafizetése vagy elengedése — A Közösségi Vámkódex 239. cikke — Méltányossági kikötés — Cél — Az*

említett vámok visszafizetését igazoló különleges körülmények figyelembevétele — Dömpingellenes tartozás fennállásának vitatása — Elfogadhatatlanság (2913/92 tanácsi rendelet, 239. cikk és 384/96 tanácsi rendelet; 2454/93 bizottsági rendelet, 905. cikk)

2. *Az Európai Közösségek saját forrásai — Behozatali vagy kiviteli vámok visszafizetése vagy elengedése — A 2454/93 rendelet 905. cikkében megállapított méltányossági kikötés — Az említett visszafizetés feltételei — „Különleges helyzet” fennállása — Fogalom — A dömpingellenes vámot létrehozó rendelkezések esetleges értelmezési nehézségeinek következményei — Hiány (2913/92 tanácsi rendelet, 239. cikk és 3319/94 tanácsi rendelet, 1. cikk, (3) bekezdés; 2454/93 bizottsági rendelet, 905. cikk)*

1. A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92 rendelet 239. cikke és a 2913/92 rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93 rendelet 905. cikke együttes rendelkezései alapján a behozatalokra kivetett vámok méltányossági alapon történő visszafizetésére vagy elengedésére irányuló, a Bizottsághoz intézett kérelmek nem érintik annak a kérdésnek az eldöntését, hogy fennáll-e dömpingellenes tartozás, csupán olyan különleges körülmények fennállásának vagy fenn nem állásának megállapítására irányulnak, amelyek méltányossági szempontból indokolhatják a behozatali vagy kiviteli vámok visszafizetését. Márpedig a Bizottsághoz benyújtott ilyen kérelem előfeltételezi az adott vámtartozás fennállását, mivel a felperes előtt más jogorvoslati lehetőségek állnak nyitva e vámtartozás fennállásának vitatására, különösen az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szem-

beni védelemről szóló, módosított 384/96 rendelet alkalmazásával.

(vö. 25. pont)

2. A 2913/92 rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93 rendelet 905. cikke alapján a behozatali vámok visszafizetése két együttes feltétel teljesülésétől függ, azaz először is valamely különleges helyzet fennállása, másodsor pedig a nyilvánvaló gondatlanság és a csalárd szándék hiánya az érdekelt részéről.

Különleges helyzet akkor áll fenn, ha olyan tények állapíthatók meg, amelyek a kérelmezőt az ugyanazon tevékenységet gyakorló más gazdasági szereplőkhöz képest rendkívüli helyzetbe juttathatják.

Azonban a Bulgáriából és Lengyelországból származó, karbamid és ammónium-nitrát-oldat keverékének behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 3319/94 rendelet 1. cikkének (3) bekezdésével kapcsolatos esetleges értelmezési nehézségek nem igazolják a felperes kérelmében hivatkozott különleges helyzet teremtésére alkalmas körülmények fennállását. Egyrészt az említett 1. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott szabály, amely olyan eseteket határoz meg, amelyekben az

exportőr vagy a termelő nem közvetlenül a velük kapcsolatban nem lévő importőr felé számlázott az összes háromszereplős behozatal kizárása végett, amelyek magukban hordozzák a dömpingellenes intézkedések kijátszásának kockázatát, nem eredményez említésre méltó értelmezési nehézséget. Másrészt ezek az értelmezési nehézségek ugyanolyan módon érintenek minden, Lengyelországból származó oldott karbamid és ammónium-nitrát-oldat keveréket importáló gazdasági szereplőt, továbbá nem teremtenek rendkívüli helyzetet a felperes esetében a többi, azonos tevékenységet folytató jelentős számú gazdasági szereplőhöz képest.

(vö. 57–58., 62., 66–67. pont)